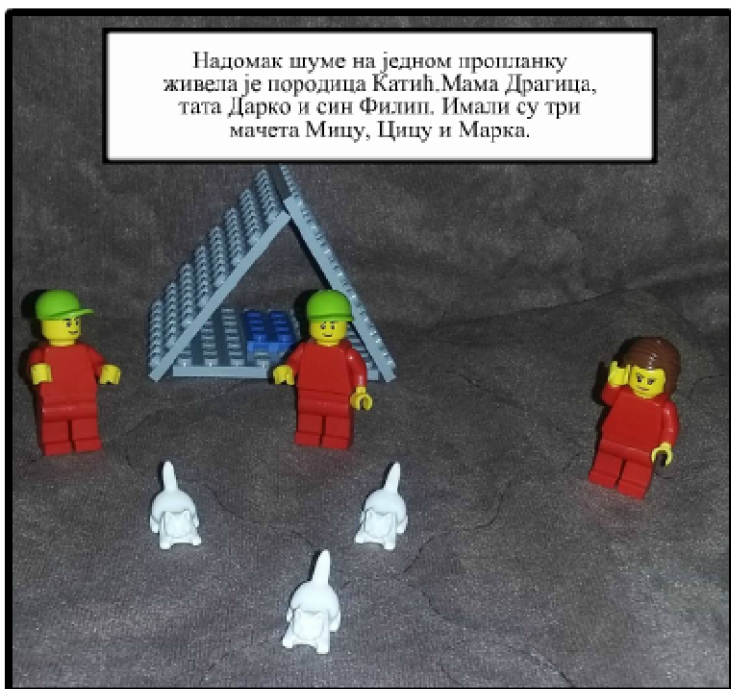

НЕСТАШНО МАЧЕ

ПУ „Софија Ристић“, Топола
Васпитачи: Јелена Живановић
и Слободанка Васиљевић

Надомак шуме на једном пропланку живела је породица Катић. Мама Драгица, тата Дарко и син Филип. Имали су три мачета Мицу, Цицу и Марка.

Две сестре су биле добре, а њихов брат мачак Марко веома несташан. Само је правило невоље. Просипао је млеко сестрама, кидао мамино цвеће из баште, улегао Филипу у собу и рушио му кошке.

Једнога дана попео се на високо дрво. Сви су га молили да сиђе, али он није хтео. Тек кад је пао мрак и кад је огладнео скочио је са дрвета.

Е, сад је доста.
Сутра те водим у школу за мачке код учитељице Десе Вештић.

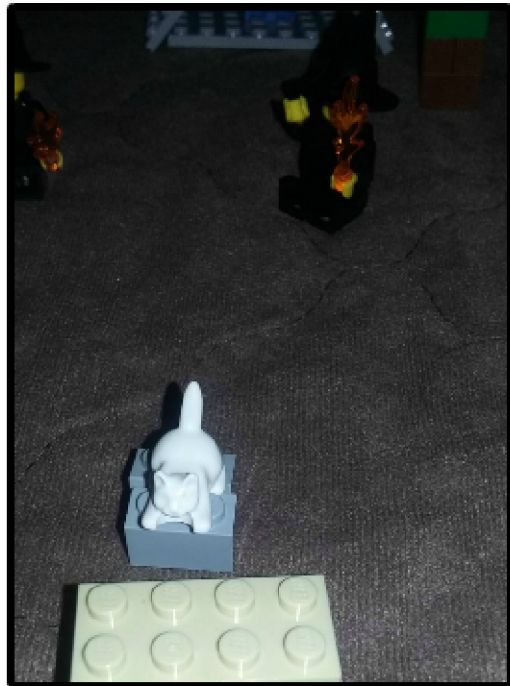
Учитељица вештица
Деса и њене две
помоћнице живе су у
шуми са својим
љубимцима пауцима.

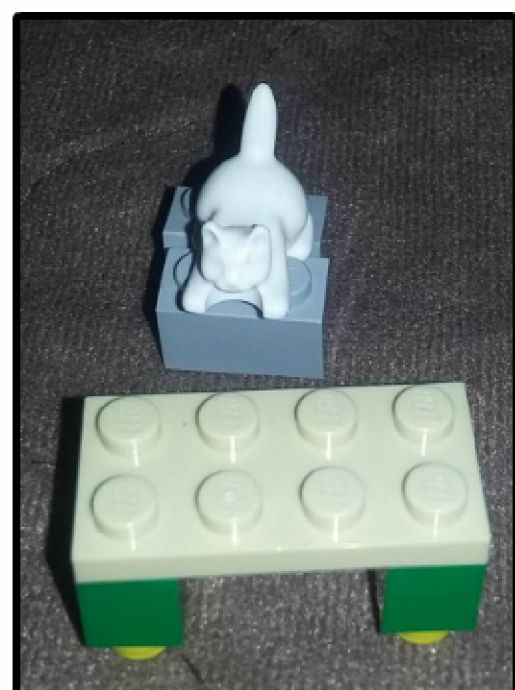
Добар дан, ја сам
Дарко, дошао сам да
упишем мачку у Вашу
школу!

Може, али немамо
довољно простора
у нашој кући

Ја ћу узети
једног паука да
буде са нама.

И тако Марко
постаде ђак
првак, а тата
одведе паука
кући.
Филипу и
мацама
свиђао се
нови
љубимац.

Пала је ноћ, а сутрашњи дан био је право изненађење. Када су се пробудили кућа је била прекривена паучином. Неуморни паук исплео је своју мрежу по целој кући.

Уф,уф, биће ово напоран посао!

Узела је метлу и почела да чисти, али што је она више чистила паук је више плео.

Неваљали паук! Мој Марко, иако неваљао, није ми задавао оволико посла.

А за то време у школи...

Марко је морао да седи у клупи и да се мучи са учењем. Учио је правила лепог понашања, слова - то још и некако, али кад је на реду била математика, е тад је стварно зажалио што није био послушнији.

Прошло је неколико дана а Филипу је све више недостајао његов мачак.

Тата, када ће Марко да се врати?

Знаш шта, и мени већ недостаје тај мали несташко, сутра идемо по њега!

Сутрадан су сви
отишли да виде Марка.

У реду, верујемо ти, а
и не могу више да
чистим паучину.

Поведите ме
кући, молим вас,
обећавам да ћу
бити добар, нећу
више да упадам
у невоље,
ловићу мишеве
и лепо се играти
са сестрама.

Вештице Десо, враћамо
вам вашег љубимца, а
водимо Марка натраг
кући, надамо се да је
научио лекцију!

Јуху!

Повика Филип,
коме је Марко
највише недостајао.

Јуху!

Повикаше Мица
и Цица.

Јуху!

Повика и паук, срећан
што се враћа кући.

Сви су били
радосни. И знате
шта, Марко се
стварно
поправио и
понашао као
једно пристојно
маче ... све док
неки миш не би
пројурио поред
њега. Е, тад,
паа ... Закључите
сами ...